

bejdsdirektøren trufne afgørelser, således at de kan indbringes for arbejdsministeren.

Loven må ses i sammenhæng med lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser).

Begge lovforslag var udarbejdet af en arbejdsgruppe, med hensyn til hvis sammensætning der henvises til det ovenfor på side 223 anførte.

Vedrørende de enkelte punkter bemærkes følgende:

Ad a. Forbuddet, der er generelt, er begrundet med beskyttelses-hensynet og med hensynet til koncentrationen og effektiviseringen af arbejdsformidlingsapparatet, som er tilsigtet med ændringerne i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Ad b. De samme synspunkter ligger bag den skete *begrænsning af undtagelsesbestemmelserne*. Den gældende lovs muligheder for anerkendelse og tilladelser, der undtager fra forbuddet mod privat arbejdsanvisning mod vederlag, er ret vidtrækkende, idet der under visse betingelser gives en egentlig ret til at opnå anerkendelse. Samtlige anerkendelser eller bevillinger bortfalder efter den nu vedtagne lov den 1. juli 1970, dog med mulighed for — under forudsætning af behov — at opnå arbejdsdirektørens tilladelse til fortsat virksomhed efter ansøgning, der skal være indsendt inden 31. marts 1970. Endvidere er arbejdsministeren bemyndiget til at give tilladelse til udøvelse af privat arbejdsanvisning inden for faglige eller stedlige områder, hvor behovet for arbejdsanvisning ikke kan tilfredsstilles på anden måde. Bemyndigelsen er i første række tænkt bragt i anvendelse for følgende fagområder i en overgangsperiode:

a) Det fagområde, der er omfattet af arbejdsløshedskasserne for sømænd, søfyrbødere og sørestaurationspersonale, for så vidt angår København og i øvrigt de steder i landet, hvor kasserne driver arbejdsanvisning.

b) Den del af bageri- og konditoriarbejdernes arbejdsløshedskasses fagområde, der er dækket af den nuværende overenskomst mellem Bageri- og Konditoriarbejdernes Forbund og Københavns Bagerlaug.

Ad c. Problemerne omkring denne bestemmelse har navnlig drejet sig om *vikarbureauerne*, hvorved forstås erhvervsmæssigt drevne private foretagender, der inden for kontorområdet for egen regning og risiko tilbyder eller stiller arbejdskraft til rådighed således, at arbejdskraft ansættes og aflønnes af bureauet for den normalt ret kortvarige periode, hvori den pågældende vikar udfører arbejde på en kundevirksomhed under dennes tilsyn og instruktion. Bestemmelsen er dog vidererækkende, idet den efter sin ordlyd ikke er begrænset til kontorområdet. Problemerne omkring vikar-